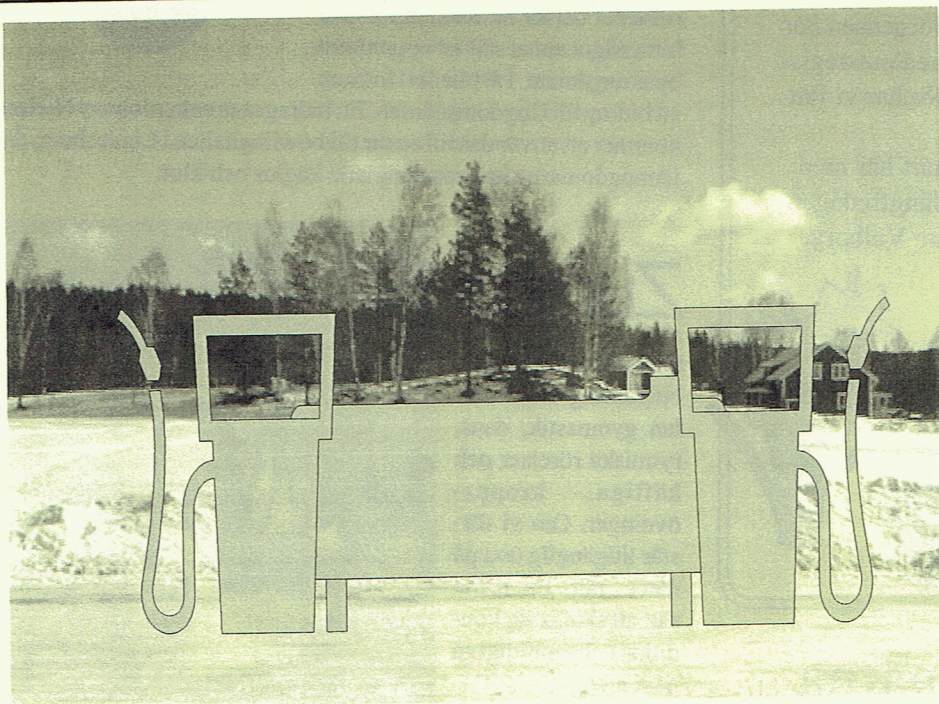

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 1 2011

En tank för både diesel och bensin ska komma på plats mitt emot Dalviks kvarn någon gång när snön har smält.

Landsbygden utvecklas med bensinmack i Löa

Snart kan vi tanka bilen i Löa igen!

Löbo är berett att investera i en pumpstation med bidrag från länsstyrelsen, Dalviks kvarn är villig att leverera bränslet och Torbjörn Elvenäs ställer en bit av sin mark till förfogande. Detta tillsammans med den snabbhet och handlingskraft som utmärker löaborna gör att vi törs lova att idén om en bensinmack i Löa förmodligen är förverkligad till sommaren.

När bensinpumpen som funnits vid Ljungbergs affär i 50 år togs bort 1974 var förbittringen stor i byn, men protesterna hjälpte ju inte. Önskemål om att få tillbaka en pump till Löa har väl funnits sedan dess och har blivit starkare under de senaste åren i takt med att allt fler bensinstationer i trakten försvunnit.

När det så visade sig att länsstyrelsen har så kallade landsbygdsutvecklings-

pengar som bland annat kan användas för att finansiera en halv bensinmack på landsbygden har diskussionerna dragit igång på allvar. Kunde manne sportklubben eller någon annan förening vara intresserad av att fixa en mack till Löa? Men när länsstyrelsen hellre ville ha ett bolag än en förening som huvudman för en sådan investering gick frågan till Löa Bostäder, Löbo, istället.

(Forts på sidan 3)

Kallelse

Löabygdens Hembygdsförening
kallar härmed
sina medlemmar till

årsmöte

söndagen den 27 mars kl 18
i Löa Bygdegård

Efter årsmötesförhandlingar
hoppas vi kunna glädjas åt några
härliga nostalgifilmer.

Kaffe
Smörgåstårter
Välkomna!

Kakbuffé

Kakmonstren i Löa upprepar förra
årets goda succé och bjuder in till
kakbuffé i bygdegården

söndagen 10 april kl 13-17

Minst 25 olika sorts kakor kommer att
finnas tillsammans med kaffe, te eller
saft. Underhållning och lotteri kan
man också räkna med.

Entré för vuxna är 50 kr och ung-
domar 10-15 år 25 kr. Yngre barn får
delta i kakfrossan gratis.

Överskottet kommer oavkortat att
gå till någon verksamhet i Löa.

Om några fler vill baka och leve-
rera kakor till buffén är de hjärtligt
välkomna. Ring och anmäl till Maud
Råstock, 302 28, eller Britt Carlsson,
303 40.

Efter vinter kommer vår

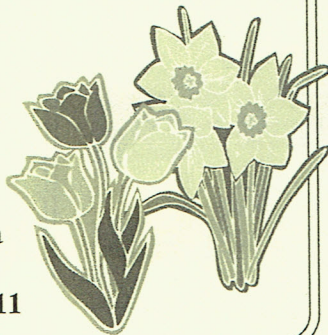
Snötäcket ligger ännu tjockt över gårdarna efter den långa och kalla vintern. Men smörgåstårternas tid är ändå på gång. Ett vårtecken så gott som något. Både Hembygdsföreningen och Sportklubben kallar till årsmöten och tänker undfagna medlemmarna på bästa sätt.

Löa-Bladet kan som oftast berätta om spännande nyheter - som bensinmack och fibernät, men också om trevliga minnen från förr. Jörgen Jörgensen har funnits med i Hembygdsföreningens medlemsregister så länge Löa-Bladet kan minnas. Nu har vi fått ett ansikte på honom också.

Påskan är sen i år, men är ändå snart här med Sportklubbens traditionella årsfest på långfredagen bland annat. Och strax därpå ska vi fira Valborg.

Om dagens brandskyddsmyndigheter tillåter en majbrasa där kolmilan en gång stod - såsom det har föreslagits på Löabloggen - är ännu något osäkert. Saken undersöks. Och vår blir det ju i alla fall!

15 mars 2011

Han tar gärna emot pengarna

Nu sitter han där igen och gnuggar händerna, hembygdsföreningens kassör Tor Åhman. Snart börjar de ju trilla in igen alla de där medlemsavgifterna, som han får bokföra. En uppgift som han med stor förtjusning tar sig an. Medlemsavgiften i Löabygdens Hembygdsförening är också i år oförändrad 75 kronor per person och 150 kronor per familj. Avgiften kan sättas in på föreningens postgiro 609008-8 (inbetalningskort bifogas) eller betalas kontant till föreningens kassör, som oftast sitter hemma i köket på Petters i Västra Löa (tel 302 55).

Glöm inte att skriva namn när ni skickar pengarna. Förunderligt många anonyma medlemsgifter kommer in varje år. Hembygdsföreningen tackar och tar emot, men det känns ju bättre att kunna pricka av vem det är som har betalat.

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.

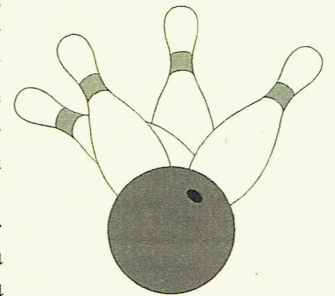
Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening.

Redaktion: Stina Gottliebsson, Petters, 302 55

Bowlingbidrag istället för kulturstipendium

Löabygdens Hembygdsförenings kulturstipendium för unga Löabor som vill förkovra sig i någon form av litteratur, musik eller teater har inte rönt något större intresse. De senaste åren har inga ansökningar om stipendier kommit in.

Hembygdsföreningens styrelse har därför beslutat att försöka hitta något annat sätt att uppmuntra byns ungdomar. I år blir det i form av ett bidrag till Ungdomsgården. Ett bidrag som enligt Johnny Nielsen kommer att användas till en tur till bowlinghallen i Lindesberg, där löaungdomarna kan roa sig bland käglor och klot.

Zumba

tycks vara det senaste. Någoting mittemellan gymnastik, dans, rytmiska rörelser och häftiga kroppsövningar. Om vi förstår tillgänglig text på nätet rätt. Ett roligt sätt att skaffa sig kondition och samtidigt gå ner i vikt.

En förfrågan om det inte går att ordna Zumba i bygdegården har ställts på Löabloggen. Och Loisan Elvenäs hälsar att det ska väl kunna gå om fler är intresserade och om någon är villig att leda det.

– Jag tycker själv att det låter jättekul och skulle gärna vara med, säger Loisan. Jag hjälper gärna till att hitta en lämplig tid i lokalen, men jag kan inte hålla i en sådan träning själv. Det finns DVD-skivor att köpa med musik och instruktioner till de olika dansstegen, och det kan man nog titta på i lokalen, men jag förmodar att det behövs en ledare, för att få fart på det hela.

Zumba-sugna kan höra av sig till Loisan på tel 301 49. Colombianen Alberto "Beto" Perez skapade Zumban på 1990-talet. Musiken är en hopflätning av salsa, samba, rumba, marengue och andra latinska favoritrytmer. Med lite glödheta danssteg till det kommer kilona snart att rasa. Zumba är en av de snabbast växande träningsformerna i världen, läser vi vidare på nätet. Över 110 miljoner människor i 100 länder dansar Zumba. Snart gör vi det kanske i Löa också!

www.loabloggen.blogg.se

Det goda komplementet till Löa-Bladet. När ni vill ha snabb och aktuell information om vad som händer eller har skett i Löa.

Löbo tänker satsa på tank . . .

(Forts fr sid 1)

Och nu har Löbos styrelse sagt ja, visst ska vi se till att löaborna kan samlas vid pumpen igen. Oa Holfve och Totto Elvenäs har fått i uppdrag att gå vidare och begära bygglov och alla de tillstånd som kan behövas från miljö- och brandskyddsmyndigheter samt skriva avtal med Dalvikskvarn.

Tank för diesel och bensin

Den "mack" man då tänker sig är en stor tank, som till hälften rymmer diesel och till hälften 95-oktanig bensin. Tanken ska inte grävas ner utan ställas på en gjuten bottenplatta på Torbjörn Elvenäs mark mitt emot ingången till Dalvikskvarns entré. En pump i var ända på tanken ska kunna ta emot alla de vanliga bankkort. Dalvikskvarn kommer att leverera bränslet och ta hand om faktureringen till bensinkunderna, medan Löbo står för anläggningen och underhållet av pumpstationen. Den totala kostnaden är beräknad till 700 000 kr, varav länsstyrelsen alltså står för hälften.

Från den dieseltank som nu står vid

Östannor – och som kommer att tas bort när den nya tanken är på plats – säljs idag 430 kubikmeter diesel per år. Enligt beräkningar kommer löaborna att vilja ha ungefär hälften så mycket bensin och därmed skulle ersättningen till Löbo bli cirka 120 000 kr per år och investeringen vara betald på tre år.

Inte bara för Löabor

Det är naturligtvis inte bara bybor som får tanka i Löa, alla som vill är välkomna till pumpen. Men med den tänkta placeringen av macken kan man inte räkna med att så stor del av förbifartstrafiken letar sig in i byn för att tanka. Men placeringen har ju andra fördelar. Macken blir lätt tillgänglig. Där finns gott om rum att vända eller köra runt, även för lastbilar. Och skulle någon pumpkund behöva personlig assistans finns Dalviks personal att tillgå.

– Får vi hit en mack kommer vi förstås att få mer att göra, säger Mikael Norwald, men det blir ju samtidigt en stor fördel för oss om vi får fler kunder till butiken. Det är inte tänkt att bensinkunder ska kunna betala kontant

hos oss, men vi kan vara behjälpliga med ett särskilt lånekort om det skulle behövas. Traditionellt macksortiment som spolarvätska, motorolja och annat sådant har vi redan. Men det kan väl hända att vi utökar det sortimentet och presenterar det på ett annat sätt än nu. Jag hoppas verkligen att de här mackplanerna kan förverkligas.

för hela byns bästa

Ingen lär bli stormrik på en bensinmack i Löa. Men Löbo ser det ändå som en möjlighet till ett gott överskott om några år, när investeringen är betald. En tanke är då att det överskott som bensinförsäljningen kan ge ska läggas i en särskild fond och att byns föreningar sedan kan söka bidrag ur den fonden för speciella tillfällen och aktiviteter. På så sätt skulle det komma hela byn till godo om så många som möjligt av löaborna väljer att tanka på hemmaplan.

Byggplaner kan bli flis för Bygdegårdsföreningen

Oa Holfve planerar att bygga en herrgård nere vid sjön vid Lakabäcken.

Så säger byskvallret och Oa själv bekräftar att han har byggplaner och att han hoppas på att få dispens från strandskyddet, så att han kan bygga 70 meter från sjön. Men varken bygglovet eller dispensärendet är klart ännu.

– Jag har köpt Lakabäcken av Håkan Einarsson med förbehållet att jag får bygga, annars kan köpet gå tillbaka, berättar Oa. Men jag räknar ju med att det här ska gå i lås. Byggnadsnämnden ska ta upp mitt ärende den 6 april.

Att han tänker bygga sig en herrgård är kanske att ta i, men en 180 kvadratmeter stor kåk med två flyglar är ändå vad Oa planerar. En flygel med gästrum och en med garage. Och när det bygget är klart räknar han med att stycka av och sälja, alternativt hyra ut det nuvarande huset vid Lakabäcken.

Oas planerade hus blir kanske något större

Tomten vid sjön behöver röjas innan ett bygge kan bli av. Oa har givit Bygdegårdsföreningen i uppdrag att sköta det, mot att den får ta hand om allt virke, som kan bli till flis och förstärka föreningens kassa.

– Det kan bli en trevlig arbetsdel i glad gemenskap för bygdegårdsföreningens medlemmar, säger ordförande Lasse Elvenäs. Alla med motorsågar och starka armar är välkomna. Vi bjuder på grillkorv! Närmare information om när det blir av kommer på bloggen.

Ingenting är riktigt klart ännu, men i Löa är man ju liksom van vid att det som planeras också blir av.

Löa Sportklubb

håller årsmöte i Bygdegården
tisdagen den 22 mars kl 18.
Styrelsen hälsar alla välkomna och
bjuder på smörgåstårta.

Sportklubben säljer också svarta T-tröjor med klubbens logga på.

Snyggt men inte pråligt!
Perfekt för gympa, volleyboll, innebandy, styrketräning och alla andra aktiviteter som LSK erbjuder.

Tröjan kostar 60 kr.

Lars Arvidsson, 0580-30254 säljer.
(OBS! Det är ingen vit fyrkant runt loggan på tröjorna.)

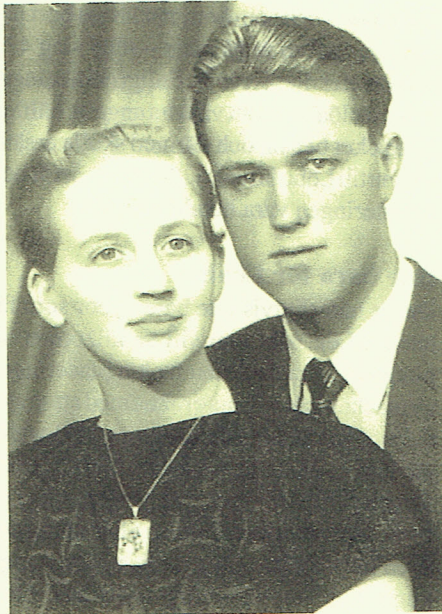
Rödbetorna förde Jörgen Jörgensen till LÖa

När förra numret av LÖa-Bladet just var tryckt och distribuerat kom ett brev till redaktionen med en trevlig berättelse om en jul för 50 år sedan på Kravsjötorp i Kloten. Det var Jörgen Jörgensen, som skrev och berättade om hur det gick när Aurora fick lov att hugga julgranen själv när Jörgen var sjuk julaftonen 1960.

LÖa-Bladet, som inte är så noga med att nyheter är dagsfärska, publicerar gärna denna julsaga nu, fastän vi går mot vår och påsk. Men vi ringer först till Flarken i Västerbotten, för att få höra lite mer om denne Jörgen Jörgensen, som vi vet arbetade hos bröderna Erik och Kalle Ardesjö på 1950-talet.

Jörgen är född i Danmark, men sin tråkiga barndom vill han inte tala om. Han berättar hellre om den där dagen 1948 då han arbetade på en rödbetsodling intill en väg utanför Jönköping. En bil stannade på vägen och en ung familj kom ut och började ställa intresserade frågor om rödbetor. Det var Kalle och Kerstin Ardesjö med sonen Carl-Gösta som hade stannat. Kalle var alltid ivrigt intresserad av allt som växte och detta möte i utanför Jönköping resulterade i att Jörgen Jörgensen kom till LÖa och att rödbetor började odlas på Västerby också.

– Vi odlade kålrötter och blomkål och många andra grönsaker och när Jörgen kom blev det rödbetor också, minns Kerstin Ardesjö. Han var väl inte mer än 17 år, men

Aurora och Jörgen fann varandra på 1950-talet och fick 52 lyckliga år med varandra.

sedan arbetade han ju hos oss i flera år under olika perioder, tills han gifte sig med Aurora och flyttade till Kloten.

– Det är väl inte så många av ”löarna” som kommer ihåg mig nu, säger Jörgen, men själv minns jag åren i LÖa med stor glädje och tacksamhet. Jag gifte mig med Aurora från Kalix och flyttade till Kravsjötorp 1955. Det var ett så kallat skogsjordbruk som Domänverket ägde. Hela bygden rådde Domänver-

ket om och den nödvändiga arbetskraften, i form av huggare och körare, bodde nära arbetsplatsen – mitt i skogen. På de mindre torpen bodde huggarna, de hade i regel ett par hektar åker och ett par kor. På de större jordbruken bodde de som med häst körde fram timmer, massaved och allt annat som huggarna åstadkommit. Förutom några fler kor skulle de också föda en häst eller två.

– Efter 10 år i Kloten flyttade vi vidare till Öjebyn i Norrbotten, där jag var driftsledare för en försöksgård fram till 1971, då vi köpte ett större jordbruk i Västerbotten. Men strax efter 50 blev jag sjuk, jag orkade ingenting längre, gick in i väggen. En son och sonhustru tog över jordbruket och jag började cykla istället.

Jörgen säger att han cyklade sig frisk. Och då menar han inte en liten cykeltur en lugn söndagseftermiddag. Han cyklade land och rike och Europarunt. Kom cyklades till LÖa ibland, cyklade på Kreta och i alperna och efter semesterresor i Europa hände det att Aurora tog flyget hem, medan Jörgen cyklade.

– Numera cyklar jag inte så mycket berättar Jörgen. Aurora kallades hem i en hjärtinfarkt för tre år sedan. Själv fyller jag 80 i år och tänker tillbaka på ett arbetsamt, men otroligt spännande liv, fyllt av härliga minnen. Och med fem barn och barnbarn har jag ännu många omkring mig.

Auroras vackraste julgran

Man skrev 1960 och det var dagen före julafton. På skogsjordbruket Kravsjötorp bodde Jörgen och Aurora. De hade bott där sedan de som nygifta lämnat sina respektive hembygder långt borta och funnit en ny tillvaro i en vacker bygd med god grannsämja – och mycket arbete.

Aurora till Kravsjötorp sluttade, som namnet antyder, ner mot sjön. I ladugården fanns fem-sex kor, ett par grissuggor och femtiotalet höns. Men i stallet fanns ingen häst längre. Det unga paret hade nya idéer, därför hade stallet gjorts om till potatislager. Skogskörningarna skötte Jörgen nummer med jordbrukstraktorn och ett enkelt timmerspel.

Aurora skötte hem och barn, vilket faktiskt var ett heltidsarbete. De tre barnen var alla under skolåldern och det stod nu helt klart att det fjärde var på väg. Jörgen för-

sökte klara av nästan allt arbete i ladugården innan han åkte till skogen. Men vad som eventuellt blev kvar skötte Aurora på ”övertid”.

Den här kvällen före julaftonen kände Jörgen sig inte riktigt i form när han kom hem från skogen. Han la sig tidigt och sa till Aurora att han skulle stiga upp tidigt nästa dag. Det fanns lite extra att göra med djuren och efter frukost ville han ta barnen med ut i skogen för att hugga julgranen. Då kunde Aurora få lugn och ro med julstöket. Det hade varit tradition några år nu.

Men denna julaftonsmorgon fungerade inte traditionen. Jörgen hade yrsel, kräktes och kom sig inte ur sängen. Aurora lämnade både man och barn i sängen och med van hand hade hon snart stökat undan i ladugår-

den. Frukost ville Jörgen inte ha, utan bad om en kopp välling. Ett nog så tydligt bevis på att han inte mådde bra.

Man vad göra med julgranen? Att fira jul utan gran var inte att tänka på. Barnen, som aldrig sett sin far ligga i sängen och vara sjuk, lovade i allvarets stund att inte busa, skrika eller slåss, bara de fick en gran! Jörgen bad Aurora att gå ut och hugga första bästa gran i lämplig storlek. De kunde byta ut den i mellandagarna. Någon riktig yxa hittade Aurora inte i hastigheten. Beväpnad med en stor klyvyxa klev hon över gärdesgården där närmsta gran stod. Hon gav sig på den direkt, men stammen närmast roten var grov och klyvyxan både slö och klumpig. Hon tittade sig omkring, men någon klenare gran syntes inte till och den första var ju redan skadad. Hon försökte längre upp på stammen och då gick det lättare. Så småningom fick hon också av granen, som var nästan lika lång som hon själv.

Fram på eftermiddagen kvicknade Jörgen till så pass att han kunde sätta fot på granen. Barnen hjälpte till att klä den och den nya elektriska julgransbelysningen skulle invigas. När stickproppen sattes i uttaget stod alla som förstummade. Vackrare gran hade ingen sett! Ögonen på barnen glittrade ikapp med ljusen och löftet att hålla sams höll hela kvällen ut.

Några dyra julklappar delades inte ut, det tillät inte ekonomin. Men runt granen dansade tre dyrbara gåvor och Jörgen och Aurora hade dessutom god hälsa och arbetsförmåga. De brukade inte tala så mycket om sin kärlek till varandra, men denna julaf-ton förstod de vilken gåva de hade i varandra också. De sände en tacksamhetens tanke till Honom som ger hälsa och styrka i så rikt mått att slitet i skog och hem faktiskt kändes som en lust.

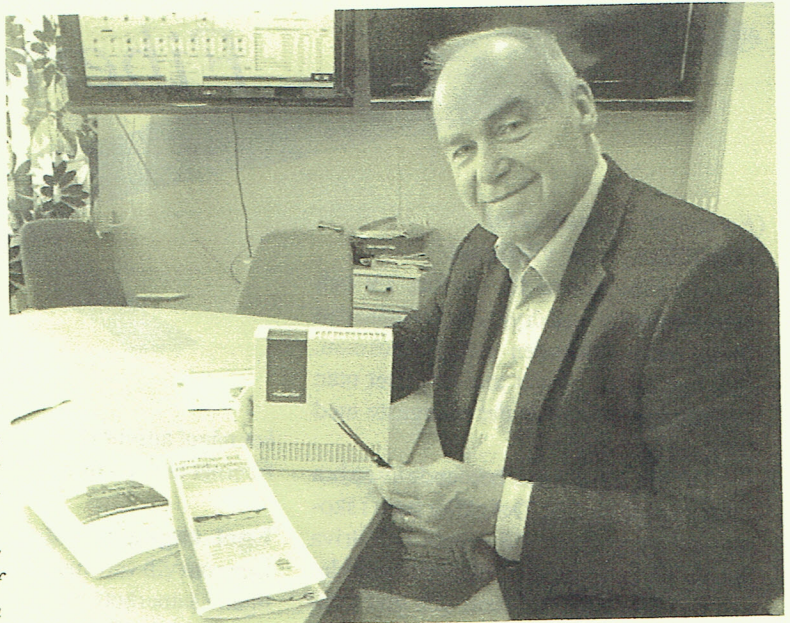
De satt länge och tittade på den vackra granen. Naturligtvis blev den permanent hela julen. Goda vänner och grannar kom på besök i mellandagarna och alla beundrade de granen. Den barrade inte ens sen helgen tagit slut.

Ännu efter femtio år vittnar en deformerad gran i Kloten om vad som hände denna julaf-tonsförmiddag. Granen är mycket vid runtom, stammen kort och grov och man ser att den är skadad i toppen. Gärdesgården har för länge sedan ruttnat ner, men under granens yviga grenverk lever småvilt och i de grova grenarna bygger fåglar sina bon.

Det är nog så att det vackraste behöver man inte alltid leta efter, det kan finnas alldeles på andra sidan gärdesgården.

Jörgen Jörgensen

Med en sådan här liten dosa på väggen får man tillgång till 140 olika tjänster via fibernätet. En viktig investering för framtiden, tycker stadsnätchef Bo Bäckman

Nu är det dags att väva in Löa i framtidens fibernät

Framtiden är på väg till Löa. Som blinkande pulser i super-, super-supertunna glasrör stormar den fram till alla byar, gårdar och hus som vill ta emot den. Välkomnar vi den på rätt sätt ökar vi människors möjlighet att bo och arbeta på landsbygden på samma villkor som invånare i staden.

Det handlar om nät av optiska fiberkablar. Fibrer som är en mycket näraliggande framtidens självklara kommunikationsvägar för internet, telefoni och TV. Än så länge får de flesta tillgång till detta via koppartråd. Telia har statens uppdrag att förse varje hem med möjlighet att ha telefon. Och datorer kan få en bredbandsuppkoppling via samma koppartråd.

Men koppartråd börjar bli omodernt. När telefonstolpar blåser ner och det blir allt besvärligare att dra ledningar föredrar Telia att förse glesbygdsborna med mobiltelefoni istället. Det är okej, tycker staten, bara man kan ringa. Att datorns internetuppkoppling inte fungerar, bryr sig varken staten eller Telia om. Sådant får privata aktörer ta hand om i konkurrens med varandra på marknaden.

Stadsnätet öppet för alla

Det är där Stadsnät kommer in. Lindesberg är tillsammans med Örebro och Kumla beredd att verka för att alla kommunens invå-

nare ska få tillgång till ett nät av optofiberkablar och därmed få möjlighet att välja bland en mängd olika tjänster, som många olika aktörer tillhandahåller på detta öppna nät.

Att det är ett öppet nät innebär just att alla leverantörer av internet-, telefoni- och TV-tjänster får erbjuda sina bas- eller tilläggsortiment av TV-kanaler och filmer, av uppkopplingar i olika hastigheter med supportmöjligheter och billiga telefonabonnemang. Kommer därtill framtida tjänster som vi idag inte vet så mycket om.

Bättre och billigare

Riktigt till att begripa är det inte. Men det är genom blinkande ljuspulser i den optiska kabeln, som nätets alla härligheter blir tillgängliga även i husen i Löa. Fort går det och kapaciteten är obegränsad. Någon risk för överbelastning av nätet finns inte och åskväder är inget störningsmoment. Åskan råar inte på en optisk kabel. (Fast blir det strömbrott torde väl teve och dator slås ut ändå?) Konkurrensen på nätet borgar för låga priser och hög kvalitet.

– Det blir bättre och billigare, hävdar Bo Bäckman med stor emfas.

Bäckman är chef för stadsnätet i Lindesberg och vet vad han pratar om. Även hjärnor som vuxit upp på det gamla Televerkets tid och som har en tendens att krympa i ren protest mot all modern valfrihet gör förmodligen klokt i att tro honom.

Fibernätet är på väg

(Forts fr föregående sida)

Samhällsnyttan viktigast

De fasta kostnaderna för telefon, TV och internet minskar med drygt 200 kr i månaden för genomsnittskunden enligt Bäckman. Men han menar att det inte är priset utan samhällsnyttan som är det viktigaste med det nya fibernätet.

– Vi blir alla allt mer beroende av en bra internetuppkoppling. Det gäller barn i skolan och vuxna, som vill arbeta och driva företag på landsbygden, likaväl som äldre som behöver trygghetslarm och god kontakt med vården. Med det nya nätet kan man till exempel installera en bildtelefon och se och prata med doktorn, utan att behöva åka fleramil.

Fibrer för framtiden

Fibernät har funnits i en del städer sedan 10 år tillbaka och Lindesbergs kommun hör nu till dem som insett att detta är någonting man måste satsa på för framtiden. En fiberkabel finns redan nergrävd mellan Fellingsbro och Storå, men Stadsnät vill nå längre än så.

– Av Lindesbergs kommuns 23 000 invånare bor bara 9 000 i Lindesberg, vi vill nå ut till alla i landsbygden också, säger Bo Bäckman. Stadsnät har från länsstyrelsen, EU, jordbruksverket och andra bidragsgivare skrapat ihop 4 miljoner kronor till det ändamålet i Lindesbergs kommun. Nu kan vi gräva oss vidare till i första hand Löa, Almanningbo, Grönbo, Vanneboda och Oppboga.

Marknadens ansvar

Men sedan gäller det ändå att dessa byars invånare själva är på alerten, för att fibern ska nå varje hushåll. Både staten och kommunen tycker att det är mycket bra om varje företag och villa på landsbygden är anslutna till en ”framtidssäker och robust IT-infrastruktur, som kommer att fungera under många år”. Men varken stat eller kommun

har något ansvar för detta. Utbyggnaden av fibernät sker på marknadsmässig grund.

Eget engagemang i samverkan

Den som vill vara med får agera själv, lämpligen i samarbete med grannar. Det är inga djupa och breda diken som behövs för att gräva ner en fiberkabel. Men en cirka 25 cm djup ränna behövs ändå fram till varje hus. Byn behöver en ”kanalisation” för fibernätverket. Ett arbete man dock kan få statligt stöd för, om någon lämplig organisation eller förening söker det.

– Vår förhoppning är, säger Bo Bäckman, att det ska finnas ett byalag, en vägförening eller annat i varje by som vill hålla i det här. Någon som med karta i hand och i samråd med byborna kan undersöka hur många och långa kanaler det behövs från huvudkabeln, beräkna kostnaderna för detta och söka det ”kanalisationsstöd” som finns.

Statligt stöd för kanaler

I Löa är det förstås inget problem. Carl-Eric Persson har redan åtagit sig att vara samordnare för detta.

– Vi som bor längs gamla landsvägen i Västra Löa får det lätt, säger Carl-Eric, för huvudkabeln kommer att gå längs den vägen. I östra byn blir det längre kanaler att gräva längs tvärvägarna, för att komma ner till Skogsforsen och Mårtensgård till exempel. Tanken är förstås att vi ska slå ut kostnaderna lika över alla, fast egentligen spelar det ingen roll, för vi räknar ändå med att få 100-procentigt stöd. Också av den anledningen är det klokt av alla fastighetsägare att gå med nu. Det går att ansluta senare om

man vill, men då får man stå för gräv-kostnaderna själv.

Mediaomvandlare

För att få in fibern i huset får man förstås lov att borra hål i väggen och dra kabeln fram till en liten grå dosa, en så kallad mediaomvandlare. Till denna dosa ansluter man så sin dator, eventuellt via en trådlös ruter. Vill man ha telefoni via fibernätet behöver mediaomvandlaren kompletteras med en telefonmodul och vill man utnyttja fibernätets TV-utbud får man ansluta TV-leverantörens box. Har man ett stort hus med flera TV-apparater torde det gå att få bild på alla. Riktigt hur har dock Löa-Bladet ännu inte begripit. Fast det beror nog mer på bladet än fiberkabeln.

Lönsam investering

Priset för anslutningen är omkring 10 000 kr och det är ingenting man får några bidrag till. Fast det är, påpekar Bo Bäckman, ingen kostnad, utan en investering. Framtiden kräver fibernät. En fastighets värde kan påverkas av om den är ansluten eller inte.

Carl-Eric Persson och Bo Bäckman i formerar mer om detta vid ett möte i Bygdgården den 15 mars kl 18.30. Det är osäkert om Löa-Bladet hinner distribueras till dess, men särskild kallelse har gått ut till alla hushåll.

Kontakta Carl-Eric, tel 300 00, om du har frågor kring detta eller gå in på www.stadsnat.se för att se mer om vilka tjänster som kan erbjudas via fibernätet. Anmälan om anslutning lämnas till bo.backman@stadsnat.se.

Löa-Bladet ber att få önska alla sina läsare en riktigt

Glad Påsk

